

РАЗЛІЧВАЙЦЕ НА СВАЕ СІЛЫ,

а мы, чым можам, дапаможам, — сказаў салігорцам Прэзідэнт Беларусі ў час рабочага візіту ў горад шахцёраў

Тры тыдні назад дэлегацыя салігорцаў ездзіла на прыём да Прэзідэнта рэспублікі. Яны прасілі: дапамажыце! Кацельня ўстарэлая, таму гораду не хапае 40 працэнтаў цяпла. Тры гады ўзводзіцца сучасная кацельня, але з-за недахопу сродкаў будоўля спынілася. У горад амаль удвая менш патрэбнасці паступае вады. Тут самае высокае ў рэспубліцы беспрацоўе — 7 працэнтаў. З-за адсутнасці сыравіны прастойваюць прадпрыемствы...

Уважліва выслушаў тады пасланцоў А.Р.Лукашэнка, заявіў: — лепш за ўсё з вашымі праблемамі разабрацца не паспэды на месцы. Выберу час, прыеду.

І Прэзідэнт стрымаў слова, цэлы дзень знаходзіўся ў Салігорску.

Праца, давер, час

Зразумела, першым чынам А.Р.Лукашэнка вырашыў эзанаіцца з працай гарнякоў. Для чаго ў шахцёрскай рабе, каласі, з лямпай спускаўся ў забой Другога рудніка, пагу-тарваў з людзьмі. Потым па-бываў на мксаспрапрацоўчым комплексе, які набыў «Беларус-калі». Прэзідэнт аау высокую ацэнку прадпрыем-ству, высакікасны і аднос-

на таннай прадукцыі, якая сёння вельмі патрэбна люд-зям.

А потым у Палацы культу-ры гарнякоў А.Р.Лукашэнка сустрэўся з жыхарамі горада. Ён расказаў аб праблемах, над вырашэннем якіх працуе ўрад, абноўлены і скарачаны на 30 працэнтаў. Прэзідэнт канстатаваў, што наглядзе-ца пэўная стабілізацыя ў развіцці прамысловасці. На-ладжваюцца больш дэсныя сувязі з Расіяй, Украінай. За няпоўныя тры месяцы Прэзідэнт выдаў каля 150 указаў, распараджэнняў, у

першую чаргу накіраваных на паліпшэнне эканамічнага становішча рэспублікі, ства-рэнне нармальнага адносін у грамадстве, працоўных ка-лектывах. Адзін з указаў, на-прыклад, патрабуе, каб аклады кіраўнікоў прадпры-емстваў, арганізацый не пе-равышалі больш як у чатыры разы сярэдні заробаток рабо-чага...

— Але галоўная наша зада-ча сёння — забяспечыць рас-публіку на зіму палівам, — гаварыў А.Р.Лукашэнка. — Я абяцаў: ніхто мерзнуць не будзе. Як і галадаць. З 1 лістапада прыём меры па павелічэнню пенсій, даходаў малазабяспечаных сем'яў... Вядома, многія разлічвалі, што новыя ўлады адроз-ка зменіць становішча ў леп-шы бок. Але пудаў не бывае. Тым больш — у эканоміцы. Мы абавязкова выйдзем з крызісу. Але нам для гэтага патрэбны тры састаўныя: праца, давер, час...

Не мог Прэзідэнт не закра-нуць праблемы мінімальнай зарплаты. Павышаць яе няма

ніякага сэнсу, упэўнены ён, бо адроз-ж вырастуць цэны і ніякага выйгрышу людзі не атрымаюць. Работнікам прадпрыемстваў ніхто не стрымлівае рост зарплаты, яна штомесяц у сярэднім па-вялічваецца на 25—30 тысяч.

Бюджэткам зарплата абавязкова будзе павялічана. Гаварыў А.Р.Лукашэнка і аб ільготніках. Іх у нас ажно 5 мільянаў 600 тысяч, на іх траціцца 40 мільярадаў руб-лёў! Прэзідэнт лічыць, што спісы гэтых трэба пераглед-зець, лепш таму інвалідаў даплаціць грошы на праезд, а некаторыя, ад яна чаго рабіць, проста катаюцца на аўтобусах.

Многа катэджаў пабудова-на за дзяржаўны кошт? Нека-торыя з іх ужо задзікаваліся праваахоўныя органы. Цяпер выра-доўваецца механізм правёркі — хто і за што палатэ тых пабудавуў. І будуць прыняты неабходныя меры.

А потым — адказы на шматлікія пытанні. — Як можна вывучаць з

дэцымі гісторыі Беларусі па падручніках, у якіх так мно-га злосці, няпраўды ў ад-носінах да рускіх? — пыталася настаўніца.

— Вялікая праблема, яна нават больш сур'ёзная, чым забяспечэнне цяплом, — ад-казаў Прэзідэнт. — Бо заўтра гэтыя дзеці будуць тварыць палітыку дзяржавы... Пад-ручтаны новы, больш аб'ектыўны падручнік па гісторыі Беларусі. Ён на раз-разні. Я сам асабіста яго прачытаю. І выдзім на дзюх мовах — хто на якой мове, на той і вучувае. Уво-гуле, беларускую мову сілкам нікому навязваць не будзем.

— Што рабіць: пукровы за-вод, мясакамбінат, іншыя прадпрыемствы віны на-м 300 мільянаў рублёў, а зарп-лату людзям няма чым плаціць? — гаварыў старшы-ня калгаса.

— З гэтай праблемай раз-бярэмся на ўзроўні ўрада, — паабяцаў высокі госць.

Канфрантацыя — вялікая раскоша

Пасля Прэзідэнт сустрэўся з кіраўніком прадпрыемст-ваў, арганізацый горада. І сам сабою ў цэнтры ўвагі прысутных аказаўся канфлікт адміністрацый народнага прадпрыемства «Калінка» і Незалежнага прафсаюза, а А.Р.Лукашэнка — у ролі арбітра, прымірэнца. Бо не-паспэды ў яго адрас пас-тупілі скаргі як ад аднаго, так і ад другога бакоў.

Кіраўнік «Калінкі» В.Я.Ка-валевіч прасіў Прэзідэнта сваёй уладай прыпыніць дзейнасць Незалежнага прафсаюза, які быццам бы дэстабілізуе абстаноўку ў працоўным калектыве, кліча работнікаў на забастоўку. Чым прынёс «Калінцы» страт больш як на 70 мільянаў рублёў... У сваю чаргу актывісты прафсаюза скардзіліся, што Кавалевіч жорстка абыходзіцца з ра-ботнікамі фабрыкі, зьяўляе невінаватым, парушае пра-цоўнае заканадаўства. Ужо паўтара месяца на «Калінцы» працуе камісія з Адміністрацыі Прэзідэнта, а канфлікт у калектыве не ліквідаваны.

А.Р.Лукашэнка ўважліва выслушаў тлумачэнні В.Я.Ка-

валевіча, прадстаўніка Неза-лежнага прафсаюза А.А.Мархоткі. І цвёрда за-явіў:

— Даю тыдзень на тое, каб вы селі за стол, уладзілі свае адносіны і стварылі нар-мальную абстаноўку ў ка-лектыве. Дапамагчы вам будзе народны дэпутат Сап-ронаў. А калі не дамовіцца, мы зноўдзем уладу на вас. Нягледзячы на тое, што «Калінка» — народнае прад-прыемства, а прафсаюз — Незалежны. Раздзюваць у такі час канфрантацыю — вялікая раскоша.

Прэзідэнт паабяцаў пры-лушыць незадаволеныя га-ласы і на трыкатажным камбінаце. Але іншым споса-бам. За дзевяць месяцаў тры-катажнікі прадавалі ўсяго 64 дні — няма сыравіны. Нека-торыя рабочыя пачынаюць бунтаваць. А.Р.Лукашэнка заявіў, што паспрабуе да-мовіцца на дзяржаўным уз-роўні аб пастаўках бавоўны з Сярэдняй Азіі... Задаўся, што аплачываць дзве трэці та-рыфу рабочым, калі прад-прыемства месіцца не дае прадукцыі, — значыць рас-халоджываў іх. Для некаго-рых такое становішча нават выгяднае... Паабяцаў разаб-рацца з работнікамі гандлю, якія ўжо доўгі час не пла-цяць фабрыкам за атрыма-ную прадукцыю.

Падаткі зніжаюцца

А як жа з кацельняй, ва-дой? Мэр горада М.Ф.Юр-чык, увугуле, дапамогі з бюджэту і не прасіў. Ён гаво-рыў: горад са сваіх даходаў пакідае сабе ўсяго каля 20 працэнтаў. Астатняе ідзе ў рэспубліканскі, абласны бюджэт. Вось калі б змен-шыць падаткі, больш грошай пакінуць на месцы, то можна было б і кацельню будаваць...

— Мы намячам знізіць па-даткі прыбыльна з 30 да 22 працэнтаў, — адказаў А.Р.Лу-кашэнка. — Рэспубліканскі бюджэт будзе яшчэ больш бедны, згэго выйграюць прад-прыемствы, гарады. Значныя сумы застануцца і ў «Белару-скалі». Вось на іх, а таксама на сродкі іншых прадпрыем-стваў і трэба будаваць кацель-ню. Хача і мы пастарэмся знізіць пэўныя сумы грошай, дапамагчы. І зробім усе ма-гчымае, каб забяспечыць горад вадою.

Прэзідэнт запінуў: урад па-думе, як зрабіць, каб «Белару-скалі» сам прадаваў усю сваю прадукцыю, што па-вялічыць яго прыбытак. Як бачым, чарговая пазедака Прэзідэнта аказалася доволі карыснай для абодвух бакоў. Многім салігорцам яна пры-бавіла аптымізму, упэўненасці ў заўтрашнім дні. Уладзімір Бычэня.

ФАКТЫ ПАДЗЕІ АРГУМЕНТЫ МЕРКАВАННІ

МІНСКАМУ ТРАМВАЮ — 65 ГАДОЎ

Першы трамвай у Мінску быў пушчаны 13 кастрычніка 1929 года. Дарчы, кошт адной пазездкі тады склаў 8 калеек, трамвайш-чыкі нават мелі прыбытак. Сёння ж і 100 рублёў за адну пазездку не дазваляюць Мінскаму трамвайнаму дэпо існаваць сама-стойна.

Некалькі гадоў назад мінчан абслугоўвалі 230 трамваяў. Цяпер жа на горадзе ездзяць 200, 18 з іх — чэшскай вытворчасці. Кары-стаючыся тэхналагічна чыстым транспартам, мы ведаем: трамвайшчыкам цяжка. Але і ўсім нам сёння не лягчэй.

НАРЫХТОЎКА КАРМОЎ ПРАЦЯГВАЕЦЦА

Напружана працаваў ўлетку на нарыхтоўцы кармоў для грамадскага пагалоўя хлебарабы калгаса «Чырвоны Кастрычнік» Уздзенскага раёна. У параўнанні з папярэднім годам значна больш нарыхтавана сена. Аднак ліпенская засуха адбілася на далейшым росце траў. У выніку атрымаўся некаторы недабор сенажнай масы. І ўсё ж калгаснікі не гублялі надзеі на папаўненне запасу кармоў. Як толькі пасля дажджоў травы пайшлі ў рост, у пагодлівыя дні працягвалася нарыхтоўка сенажу, сіласу. Гэтая работа праводзілася паралельна з уборкай збож-жавых, бульбы.

Не спыняюцца нарыхтоўка кармоў і ў гэтыя дні. У вёс-цы Нізюк, напрыклад, у сіласную яму каля жывёлага-доўчых ферм закладваюцца апошнія тоны сіласнай масы з яравой саломы, атавы цімафеўкі, аўсяна-гарохавай сумесі. Вось так, дзень за днём, нарыхтавана дадаткова яшчэ 300 тон каштоўнага сіласу, што значна папоўніць запасы кармоў да пачатку зімоўкі грамадскага статка. І гэта нягледзячы на недахоп запасных частак да тэхнікі і паліўна-змазачных матэрыялаў. Асабліва шчыруюць на агрэгатах КПС-5F і КСК-100 механізатары Генадзь Чар-наўс і Мікалай Трус. На адвозцы зялёнай масы штодзень задзейнічаны 2—3 аўтамабілі і 2 трактары. Яны ж забяспечваюць яе дастаўку да ферм для скормлівання жывёлаў. З найлепшага боку зарэкамендаваў сябе на гэ-тым участку работы механізатар Аляксандр Галынішча. Увогуле, кожны калгаснік імкнецца працаваць і ў гэтыя дні на нарыхтоўцы кармоў як мага больш вынікова.

Міхаіл БУЛАТ, супрацоўнік уздзенскай райгазеты «Чырвоная зорка».

ДАРАГОЎЛЯ АБЯСЦЭНЬВАЕ ПРАЦУ

Няспынны рост цэн на тавары першай неабход-насці, транспарт, кварт-плату і тарыфаў на бытавыя паслугі прымусіў савет прафсаюза ра-ботнікаў аўтамабільнага і сельскагаспадарчага машынабудавання Беларусі прыняць неардынарнае рашэнне. Яно заключаецца ў прапанове адміністрацыі прадпрыемстваў галіны правесці з 1 кастрычніка павышэнне зарплат і ат-рымліваемага даходу пра-цоўчых не менш чым на 70 працэнтаў. А прафко-мам належыць арга-нізаваць выкананне гэтага патрабавання.

Да такіх неардынарных дзеянняў савет прафсаюза падштурхнула адмова бя-гучай сесіі Вярхоўнага Савета краіны пераглед-

зець памер мінімальнай за-работнай платы. А тым ча-сам інфляцыя абясцэняе не толькі «зайчыкі», але і саму аснову грамадства — працу. Паводле падлікаў прафсаюзаў, удзельная вага зарплат у грашовых дахо-дах насельніцтва сёння складае толькі 47 працэн-таў. Гэта азначае, што ў ка-тэгорыю малазабяспечаных трапляюць і тыя, хто пра-цуе. Адсюль — прамы шлях да сацыяльнага ўтрымання, да згэраў за дапамогамі.

Пазбегнуць такой пер-спектывы ў сябе ў галіне і мае намер рэспубліканскі прафсаюз работнікаў аўтамабільнага і сельска-гаспадарчага машынабу-давання.

БЕЛІНФАРМ.

МАСТАЦТВА БЫЦЬ ЗДОРОВЫМ

У школах вобласці пача-лася падрыхтоўка да ІІІ рэс-публіканскага конкурсу прафесійнага майстэрства педагогаў «Настаўнік года-94», які, несумненна, вы-явіць шмат таленавітых людзей, дапаможа рас-паўсюдзіць іх перадавы вопыт. У Дзяржымлі раёне на такі конкурс вырашана накіраваць выкладчыка фізічнай культуры Стань-каўскай школы-інтэрната В.І.Ладзятку. Па яго праекту пабудаваны гімнастычны гар-радок, выраблена больш як 30 адзінак нестандартнага абсталявання.

Набыты фізкультурныя картункі. Васіль Іванавіч у гэтай школе працуе больш за 20 гадоў. Увесь гэты час яго выхаванцы перамагаюць на розных раённых спар-тыўных спаборніцтвах.

Нядаўна з вопытам работы В.І.Ладзятку знаёміліся ды-рэктары школ-інтэрнатаў і дзіцячых дамоў вобласці. Ім быў паказаны фільм «Мас-тацтва быць здаровым», у якім расказваецца аб пра-фесійным майстэрстве вы-кладчыка фізічнага выхавання, арганізаваных ім Тыхдзень фізкультуры, Спарт-ландыя, стартап надзей.

На базе Станькаўскай школы-інтэрната нярэдка праводзяць заняткі ўдзельнікаў метадычнага аб'яднання фізкультурнікаў навуцальных устаноў раёна.

Совхоз-агро-фирма «Старо-Борисов»

Борисовскага раёна рэалізуе ў неограни-ченном колькасці ка-пусту поздних сортов — «галаксі», «крюмон», «тюркис», «колобок», «белорусская» — приго-дну для хранення і ква-шэння.

Тел.(8-277) 7-46-30.

3 юбілеем!

НА ЗДЫМКУ: дырэктар Гарадзейскага цукровага камбіната Аляксандр Георгіевіч МАКСІМОВІЧ, якому споўнілася 60 гадоў. Расказ аб кіраўніку, аб справах узначальваемага ім калектыву чытайце на другой старонцы газеты.

СТАРШЫНІ КАЛГАСА «БЕЛАРУСЬ» МІНСКАГА РАЁНА А.В.ГРЫНКЕВІЧУ

Паважаны Леанід Вітальевіч!

Прыміце самыя сардэчныя віншаванні з выпадку памятнай даты ў Вашым жыцці — 50-годдзя з дня нараджэння.

У складаных эканамічных умовах апошніх гадоў, у сённяшняй рыначнай неразбярэсе ўзначальваемы Вамі працоўны калектыв не падае духам, настойліва прадуе, атрымлівае на палях і фермах патрэбную нараву прадукцыю, стварае іншыя матэрыяльныя каштоўнасці. Працаўнікі гаспадаркі зняць Вас за тое, што з маленства з гонарам несцеце любоў і пава-гу да нялёгкай сялянскай працы, заўжды застаецеся добрасумленным, чулым і ўважлівым да патрэб хлебарабаў, жывёлаводаў, пенсіянераў — усіх сумленных людзей гаспадаркі. Іх давер, іх павага — гэта самая высокая ацэнка Вашай нялёгкай старшынёўскай працы.

Няхай жа ў Вашым доме, у дамах усіх працаўнікоў калгаса штодзённа жыўць дабрабыт, згода і ўзаемная шчырасць!

Жадаем Вам, Леанід Вітальевіч, моцнага здароўя, вялікага сямейнага і асабістага шчасця.

Савет калгасаў Мінскай вобласці.

ПРЫВАТЫЗАЦЫЯ МАЕ ПАТРЭБУ Ў РЭАРГАНІЗАЦЫІ

Расшыранае пасаджэнне калегіі Міндзяржмаёмасці было прысвечана аднаму з са-мых актуальных пытанняў — прыватызацыі. Як у дакладзе намесніка міністра Васіля Да-выдзенкі, так і пры яго абмер-каванні пастаянна адзнача-лася неабходнасць у прыват-нызацыі яе правядзення. Та-му што ў гэтым годзе з 375 аб'ектаў рэспубліканскай уласнасці, намечаных да раз-дзяржаўлення і прыватыза-цыі, рэфармавана толькі 145. І хоць срод іх ёсць такія буй-ныя, як Мазырскі нафтапе-рапрацоўчы завод, вытворчы аб'яднанні «Лісцельмаш», «Мастоўдар», гродзенскае «Хімвалакно» і іншыя, падк-рэсцівалася, што за апошнія некалькі гадоў прыватызава-на толькі чатыры працэнты дзяржаўнаснасці.

Працэс пераходжае мно-га як неадпрацовак, так і па-мылак. Наспела неабходнасць унесці змяненні ў законы аб арэндзе, аб прадпрыемстве і іншыя. На сённяшні дзень не дзейнічае Закон аб банкрут-ве. Зрабіла ўплыў таксама на актыўнасць людзей і пера-двыбарная прэзідэнцкая кам-панія. Паколькі ў праграме амаль кожнага прэзідэнта змяшчалася крытыка ў адрас прыватызацыі. Усё гэта пры-являе не толькі да яе замару-жвання, але дзе-нідзе і да прыпынення.

Цяпер наважлівыя хмары развясцілі. І, здаецца, ужо ў самыя бліжэйшыя час будзе дакладна адкарэктраваны механізм правядзення, а сама прыватызацыя пойдзе, як ка-жуць, поўным ходам. У пры-ватнасці, і ў прынятым ра-шэнні калегіі падк-рэсцівалася неабходнасць яе актывізацыі.

Галоўная ўвага пры перада-чы дзяржмаёмасці ў прыват-ныя рукі будзе звернута на правядзенне аукцыёнаў, дзе кожны ў адкрытай абста-ноўцы зможа набыць акцыі прадпрыемстваў і за чэкі, і за грошы.

Калегія таксама прыйшла да вываду аб змяненні саміх падыходаў да правядзення гэ-тай кампаніі. Каб эканамічна зацікавіць працоўныя калек-тывы, неабходна на ўзроўні Кабінета Міністраў і Вяр-хоўнага Савета прыняць но-выя дакументы, якія прадугледжваюць, напрык-лад, магчымасць пакідаць у распараджэнні акцыянернага таварыства частку сродкаў ад продажу пярвічнай эмсіі ак-цыяў і дывідэндаў для санацыі абсталявання, асваення новых тавараў народнага спажыван-ня і ўтрымання аб'ектаў са-культуры, а па сацыяльна значных для дзяржавы аб'ек-таў ажыццяўляць продаж ак-цыяў/далей/ за імянныя прыватызацыйныя чэкі «Маё-масці» толькі для членаў пра-цоўнага калектыву. Наспела таксама неабходнасць і ў іншых змяненнях раней пры-нятых урадам і парламентам рашэнняў па гэтым пытан-ню.

БЕЛІНФАРМ.

3 нагоды

“МІНСКАЯ ПРАЎДА” ПАЧЫНАЕ, ПАДПІСЧЫК І ЧЫТАЧ ВЫЙГРАЮЦЬ

Подох надыходзячага чарговага года першымі, бадай, ад-чуваем мы, газетчыкі. Да студзеня 95-га яшчэ два з паловай месяцы, а рэдакцыйныя калектывы павінны ўжо думаць і дбаць пра сваё існаванне, пра свае справы ў новым годзе.

І гучым сігналам да гэтага звычайна з'яўляецца пачатак падпісной кампаніі. Галапіроўчыя цэны вымушчалі сёлет папытні падпіскі не здымаць з парадку дня ні на хвіліну. Пе-рад кожным чарговым кварталам наш падпісчык, каб заста-цца са сваёй газетай, павінен быў ісці ў аддзяленне сувязі і даплачваць за магчымасць мець яе ў сваім доме. На наступ-ны год сувязі «адважыліся» аб'явіць падпісчыку адроз-на на шэсць месяцаў. Па ўзгодненасці з абласным упраўленнем сувязі падпіска на наш газету будзе працягвацца да 15 снежня г.г.

Якая «Мінская праўда» сёння — пастаянная яе чытачы ве-даюць. Якой паўстане перад сваімі прыхільнікамі ў наступ-ным годзе — можна сказаць каротка: будзем імкнуцца зрабіць яе яшчэ цікавейшай і забяспечыць магчымасць вы-казання на яе старонках — пры жаданні — кожнаму. Неза-лежна ад яго поглядаў і перакананняў.

Адносна іншых выданняў падпіснай цана на абласную га-зету больш-менш памяркова: на 1 месяц — 1.200 рублёў, на 3 месяцы — 3.600 рублёў, на 6 месяцаў — 7.200 рублёў.

Не заглявайце з падпіскай, сябры. Тое, што можна зрабіць сёння, не варта адкладваць на зэтра. Нам жа здаецца: спра-ва гонару кожнага жыхара Міншчыны мець у сваім доме «абласную газету».

Словам, «МП» пачынае падпіску на 1995 год, а выйтра-юць у першую чаргу нашы падпісчыкі і чытачы. Заставіцца з намі!

Кіраўнік і калектыў

Ён з тых людзей, пра якіх не скажаш, што нарадзіўся ў хадзілі. Маленькаму Сашу было крыху больш трох гадоў, калі арыштавалі бацьку /ён працаваў дырэктарам ільцізавода ў Гарадзішчым раёне/. У 1937—38 гадах, як вядома, па начах "хапалі" не толькі партыйных работнікаў, дэячаў навукі і культуры, але і бунтарцаў, вартуныкоў, стрэлачнікаў...

Усіх абвінавачвалі, як правіла, у нацыяналізме, адыходзе ад сталінскай лініі. Георгія Максімовіча ільцізавоў трывалі ў турме, расстралялі праз некалькі месяцаў пасля арышту ў 1938 годзе. Што і кажаць, сям'я "ворага народа" /ляцця малых дзяцей было на руках у маці/ адразу адлуча варажых з боку мясцовых улад. Іх выкінулі з маленькай кватэры: жыццё яе хочаце і дзе хочаце. Добра, што старэйшы брат Антон заняўся выхаваннем. Сёме-тое вымывалі з прадуктаў. Потым уладкавалася на работу і маці. Яна пакінула дома дзяцей адных. Заробку не хапала. Галадалі, хадзілі босымі і голямі. Памёр з голаду брат Саша, а летам утпілася ў рацэ састрычка. У вёсках маці, тады яшчэ маладой жанчыны, з'явілася сізізя.

З першых дзён вайны брат Антон пайшоў добраахвотнікам на фронт. Сямігадовы Саша быў памочнікам маці. Перабраўся ў вёску, каб мець хоць акую бульбінку, качан капусты. Хлопчык марыў пра баі, пра гварызм. Спрабавалі нават уцячы на фронт, але яго затрымалі на чыгуначнай станцыі.

Цяжкое было жыццё ў пасляваенныя гады. Жылі ў вёсцы Тупіча Вукавыскага раёна. Саша з маці паселі асечак, зарэблялі на кавалак хлеба. Вярнуўся дамоў Антон. Усе грудзі былі ў ордэнах і медалях. Ды і цяпер на яго глядзелі падзронам: з сям'і "ворага". Антон вельмі перажываў, хацеў нават накісці на сябе рукі. Але маці ўгаварвала: "Сыноч, усё

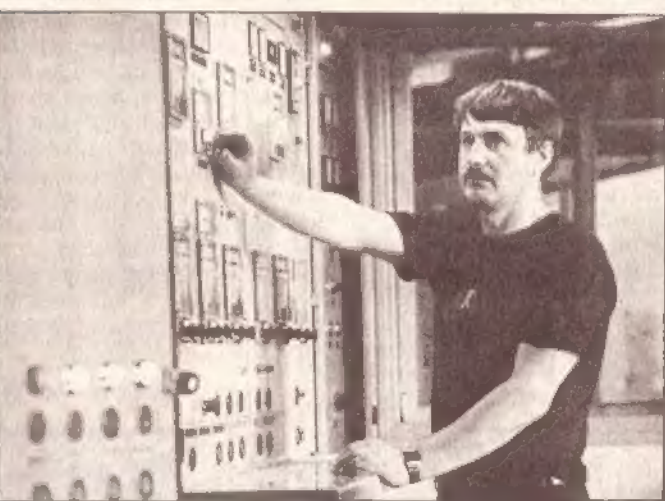
уляжацца, праўда — яна не гарыць у агні". Так, толькі пасля смерці Сталіна, калі вярнулі добрае імя бацьку, сям'я Максімовічаў адчула, які камень зваліўся ў іх з душы. Аляксандр рана пайшоў у самастойнае жыццё. Скончыў сямігадовы, Гродзенскае рамеснае вучылішча. Колькі было радасці, калі стаў працаваць слесарам на лійцэна-механічным заводзе! Першыя заробкі, першыя падарункі самаму драгому чалавеку — маці. Затым служба ў арміі, праца на Сідальскім цукровым заводзе камсорган, вучоба ў вачэрняй школе. Не пакідала маці і аб выхаванні адукацыі. Ужо будучы сталым чалавекам, закончыў заочна Маскоўскі інстытут харчовай прамысловасці.

Чаму так падрабязна пішу пра біяграфію Аляксандра Георгіевіча? Ды таму, што тая гада, як бы ні хацеў, не выкінеш з памяці. Можна, цяжка дзяцінства, ранняя сталасць і некалі адбітак на яго характар. Максімовіч — чалавек, які глыбока разумее жыццё, псіхалогію простых людзей. Умеў знайсці да іх падыход. Мабыць, гэта і дапамагло яму сцэнтаваць калектыў, калі працаваў дырэктарам Слуцкай макароннай фабрыкі. Ужо тады ён адчуў, што ад кіраўніка вельмі многае залежыць, асабліва ўмацаванне дысцыпліны і парадку.

З 1971 года Аляксандр Георгіевіч працуе дырэктарам Гарадзішчэўскага цукровага камбіната. Нават цяжка пералічыць тую праблему, якая доўгімі годамі вырашаецца.

А.Г.МАКСІМОВІЧ:

НЕ МЯНЯЮ ПОГЛЯДАЎ І СЯБРОЎ

ступленні на раўнянці абласной сям'і /ён з'яўляецца дэпутатам абласнога Савета, старшынёй пастаяннай камісіі па прамысловасці, энергетыцы і транспарту/, маглі пераканацца, што Інтэрв'ю дзяржавы ў дырэктара на першым плане. Яшчэ ў былыя гады Аляксандр Георгіевіч з боем у душы гаварыў аб неабходнасці расшырэння буйнага камбіната, перадавання камбінату большай самастойнасці, аб засілі чыноўнікаў бюракратыі. Многія яго задумы і меркаванні сёння ўвасабляюцца ў жыццё.

У заключэнне нашай размовы я спытаў у Максімовіча, як будзе камбінат развівацца далей, як будзе жыць маладыя сям'і, у якіх няма жылля. Бо на прадпрыемстве ідзе змена пакаленняў, многія пажылыя кадравыя рабочыя ўступаюць месца маладзі. Аказваецца, і над гэтай праблемай тут думаюць. Ужо ёсць праект на будаўніцтва 50—60 аднакватэрных дамоў ля вёскі Студзёнікі. Сродкі камбіната будучы аб'яднаны з фінансамі мясцовага калгаса "Гарадзішчэўскі". Дарэчы, з кіраўніком Аляксандрам Губарэвічам у Максімовіча самая цесная дэлевава сувязь. Пры будове новага пасёлка мяркуецца падключыць і сродкі тых, каму будучы выдзелены кватэры. Гэта, мне здаецца, неаблігаварыянт. Што датычыць вытворчай магутнасці камбіната, то яна будзе павышацца за кошт рэканструкцыі.

...Чатыры нявыкарыстаны адпачынкі ў Аляксандра Георгіевіча. Той-сёй запярэчыць:

маўляў, незаметных людзей няма. Мне ж тут бачыцца інашэ: Максімовіч з тых кіраўнікоў, хто ва ўмовах эканамічнага развалу хоча быць разам з калектывам, дзяліць яго радасці і беды. Так, капітан карабля не пакіне месцік, пакуль вакол "кіліцы" штурм.

Удобры шлях, Аляксандр Георгіевіч! Вы і ў сваё 60 гадоў упэўнены стаіце ля рабочага

"штурвала", з аптызмам глядзіце ў заўтрашні дзень. А ваша жыццёвае кредо: "Не мяняю поглядаў і сяброў" раскрывае вас як чалавека

Канстанцін ПРЫЁМКА.

НА ЗДЫМКАХ: А.Губарэвіч і А.Максімовіч; пачатковыя змены станіцы ўспамінаў С.Бутэ і С.Антоніч; на складзе гатовых прадукцый; апараты дыфузіі В.Пілемі; за работай транспартавальшчыка Д.Новік; на прыёме ў фельчара Л.Хіневіч.

Фота Анатоля БАСАВА.

Актуальна!

Чего-чего, а болезней на долю человека выпадает предостаточно. Начиная от легкой насморка и кончая СПИДом. Заметное место в этом весьма нежелательном перечне занимают так называемые "интимные" болезни. О них и пойдет речь в беседе нашего корреспондента с главным врачом областного кожно-венерического диспансера А.А.КИПНИСОВ.

— Анатолий Аверович, как вы можете охарактеризовать ситуацию с венерическими заболеваниями в области на данный момент?

— Ситуация весьма неутешительная. Заболеваемость, скажем, сифилисом за последние два года возросла почти в три с половиной — четыре раза. Среди районов в лидеры вышли Минский, Дзержинский, Солігорский, Слуцкий. Невнятная картина в городах Борисове, Молодечно, Жодино, Заславье. В целом же пациентов с диагнозом "сифилис" или "гонорея" с начала года в области было зарегистрировано более двух тысяч человек. Цифра очень тревожащая. Такого всплеска "интимных" болезней на Минщине и в республике в целом не наблюдалось с 1946 года, когда был зафиксирован рекордный уровень заболеваемости "венерой". И вот теперь, пережив эпоху развитого социализма, горбачевскую перестройку, мы столкнулись с очередным "венерическим" взрывом.

— Каковы его причины?

— Можно, естественно, сослаться на нестабильность экономического и политического положения в республике. Но перепроживая, на мой взгляд, лежит глубже — в низком духов-

ном и культурном уровне людей. Любовь сведена к примитивному половому партнерству. Отсюда частые и беспорядочные связи. И, как следствие, — серьезные венерические заболевания.

— Раньше считалось, что ими страдают люди, ведущие аморальный образ жизни, т.е. алкоголики, бродяги, а теперь?

— Да, но недавнего времени существовало мнение, что наши пациенты в основном божки, пьяницы, деградировавшие личности. Есть, разумеется, и такие. Подобных фактов отрицать нельзя. Но основную часть группы риска сегодня составляют другие люди. Это, как правило, специалисты, которые часто бывают в командировках: например, дельцы от бизнеса, которые расплачиваются большими деньгами и могут "снять" женщину.

— Резко возросла заболеваемость гонореей и сифилисом среди несовершеннолетних. Причины известны: просмотры порнофильмов по "видику" распространяют их. А элементарная половая безграмотность позволяет не думать о последствиях.

— Существует, однако, 113-я статья УК, которая сурово карает за распространение венерических заболеваний.

— Такая статья пока существует. И она предусматривает наказание до двух лет лишения

свободы. Но вряд ли тюрьма способна перевоспитать человека. Тут нужны какие-то иные формы воздействия. Скажем, обязать оплачивать лечение тех, кого он или она заразили "венерой".

— Как вы в таком случае смотрите на воспитательно-профилактическую работу в данной области и в первую очередь среди подростков, молодежи?

— Эта работа сегодня очень и очень нужна. Кстати, мы совместно с врачом Л.Т.Живенской проводили. Она обычно встречалась с девочками, а беседовал с мальчиками. Помимо такой работы, конечно, нужны и другие меры. Например, в школах, вузах, на предприятиях, где часто бывают в командировках: например, дельцы от бизнеса, которые расплачиваются большими деньгами и могут "снять" женщину.

— Резко возросла заболеваемость гонореей и сифилисом среди несовершеннолетних. Причины известны: просмотры порнофильмов по "видику" распространяют их. А элементарная половая безграмотность позволяет не думать о последствиях.

— Существует, однако, 113-я статья УК, которая сурово карает за распространение венерических заболеваний.

диспансер, пять городских. Подобран штат достаточно опытных специалистов. Но, скажем, мы испытываем определенные трудности с медицинскими. Остается желать лучшего материально-технической базы. Наши службы расположены в крайне не приспособленных для работы помещениях. Некоторые, собственно говоря, и помещеными-то можно назвать с большой натяжкой.

Недавно прошел День главного врача, посвященный нашим проблемам. Кроме специали-

стов-медиков присутствовали заместители председателей гор- и райисполкомов. Думаю, они поняли наши трудности и опасность роста венерических заболеваний.

— Кстати говоря, раньше, насколько мне известно, к борьбе с "венерой" привлекались и общественные силы.

— Да. Существовали так называемые межведомственные комиссии. В них, наряду с руководителями медслужб, входили работники МВД, директора крупных предприятий. Возглавляли эти комиссии заместители председателей исполкомов. Если возникал кризисный очаг, создавалась оперативная группа по его ликвидации.

— Скажу, что система функционировала идеально, но многое в ее работе давало непо-

Сегодня ситуация несколько иная. Работники милиции практически устранились от сотрудничества с нами. Это серьезно усложняет нашу деятельность.

— Правда, потихоньку начинаем возвращаться к опыту прошлых лет. Снова создаются межведомственные комиссии, штабы по борьбе с венерическими заболеваниями. Есть надежда, что общими силами удастся обуздать их всплеск.

— Бытует мнение, что заболевание сифилисом или гонореей не столь опасно, чтобы прерывать половую жизнь.

— В самом деле, некоторые расценивают подобные болезни как насморк или кашель. Если вовремя не обратиться к врачу и не пройти курс специального лечения, то не исключен летальный исход. В лучшем случае таких "героев" ожидает бесплодие, импотенция. Что касается женщин, то венерические заболевания могут отрицательно сказаться на потомстве.

— Сейчас становится модным лечить подобные болезни "на дому". Насколько вы, специалист, оправдываете подобную практику?

— Наше учреждение почему-то наводит на

Пра руки і сэрцы залатыя

Маршалкаўскі клуб пенсіянераў

На прыгожай лясной паляне раскінулася вёска Маршалкі. Невялікая, усяго 46 дамоў, жыюць тут лудоўныя людзі. Працавітыя, сардэчныя, якія пакінулі добры след на гэтай зямлі, на радасць сабе і людзям, выгадавалі дзяцей.

Цяпер ім патрэбна асабліва ўвага, цёплыя, чутлыя адносіны, паўсядзёны клопат. Ролю апекуноў, памочніц кожнай такой сям'і ў вёсцы выконваюць заадаўцы клуба Вера Паўлаўна Пракаповіч і бібліятэкар Таццяна Уладзіміраўна Лоўчая. Невялікае памяшканне клуба стала месцам, дзе вясковыя спраўляюць сямейныя свята, збіраюцца разам і ў радасці, і ў горы. Дарэчы, многія з іх свой клуб лічаць другім домам. Цяпер, калі ў пенсіянераў вольнага часу прыбавілася, ім хочацца сустрэцца з суседзямі, знаёмымі. Таму і з'явіліся Вера з Таццянай у аддзяленне культуры і раённы цэнтр народнай творчасці з прапановай аб пераўтварэнні Маршалкаўскай культасветустановы ў клуб пенсіянераў.

Першая сустрэча работнікаў раённага метадычнага цэнтру і яго фальклорнага калектыву "Беларуська" з вясковымі адбылася ў студзені 1993 года на мерапрыемстве "Калідняная забава". Свята прайшло цікава. Кожны вясковец атрымаў вялікае задавальненне.

Гаспадыні пастараліся зрабіць клуб цёплым, чыстым, утульным. Вясковыя прынеслі работы народных майстроў. А іх тут сустрэнем у кожнай хаце: вырабаў хапіла на цэлую выставу. План дзейнасці складаецца не з казенных "мерапрыемстваў", а зыходзячы з духоўных запатрабаванняў пенсіянераў, іх інтарэсаў. У папярочку аднаго з першых вечароў, прысвечанага жанчынам і названага "Пра рукі і сэрцы залатыя", актыўна ўключыліся маршалкаўскія мужчыны, зразумела, з дапамогай метадыстаў раённага цэнтру народнай творчасці. Атрымалася цікава, вясела. Ужо тады стала ясна, што клубу на канаванае другое жыццё. Так яно і здарылася. Жанчыны стварылі фальклорны калектыў, у які ўвайшлі Валыніна Аляксееўна Пракаповіч, Валыніна Іосіфаўна Пракаповіч, Марыя Антанінаўна Грышкевіч, Соф'я Сцяпанавіч Лоўчая, Маланя Герасімаўна Зайкоўская, Валыніна Мікалаеўна Арлоўская, Тамара Фёдаравна Мамонька. Розныя па характару, кожная са сваімі звычкамі і праблемамі, а пасябравалі шчыра і надолга. Здружыла іх песня. Часта хадзяць праведваць адна адну, дапамагаюць капаць бульбу. Разам, талкаюць, убіраюць калгасныя бункі. Ад добрай і вясёлай песні маладзёўцы твары жанчын, разгладжваюць маршчыні. Канцэрты свае самадзейныя артысты звычайна прымяркоўваюць да святаў.

Усёй вёскай рыхталася свята "Вялікодзень". Валачобнікі наведвалі кожны дом, запрашалі спяшчаца ў клуб, дзе іх чакалі святочныя сталы. Валачобнікі раскрылі свае торбы, на абрусах з'явіліся каларовыя яйкі, каўбасы, іншыя прысмакі. Гучалі валачобныя і велікодныя песні. Вясёлыя гульні і танцы захапілі ўсіх прысутных. Кожны з удзельнікаў свята раскрыўся ў гэты дзень усімі гранямі сваёй душы і таленту, адчуў, як энікае цяжар пражытых гадоў, вяртаецца маладосць.

Не сумуюць у вёсцы цяпер і жанчыны, якіх напаткала на старасці гол адзінота. Для іх клуб падрыхтаваў свята "Удольні лёс". А на народнае свята "Спас" у культасветустанове сабраліся нават жыхары навакольных вёсак. Свята Валожынскіх царквы айцец Дамітрый па запрашэнню савета клуба пенсіянераў асвятліў лямі, выставу абыткаў з мясцовых садоў, урачыста адкрыў мерапрыемства.

Стала ўжо традыцыйным і народнае свята "Дзяды". У гэты дзень кожны жыхар прыходзіць у клуб са сваёй свечкай. Сардэчны ўспамін аб продках, якія жылі ў гэтай вёсцы, ачышчае і ўзвышае душу, становіцца неад'емнай часткай жыцця.

Не так даўно ў клубе праводзілі на пенсію мужа і жонку Аляксандра Фларыянавіча і Ганны Паўлаўны Скорскіх. Расказвалі аб нялёгкім і прыгожым лёсе сямейнай пары, якая дружна пражыла разам 30 гадоў. Вясковыя падарылі юбілярам шмат песень, танцаў, цёплых слоў. Цяпер у клубе пенсіянераў рыхтуюцца залатое вяселле.

Кожная сям'я ў гэтым цёплым доме знаходзіцца месца. Прыязджаюць на святы дзеці, унукі пажылых людзей. Адным словам, віруе жыццё, уносіць святліну ў побыт вёскі дзейнасць клуба пенсіянераў.

Лілія ЖМАЧЫНСКАЯ,
вядучы метадыст абласнога
цэнтру народнай творчасці.
Валожынскі раён.

СТАЎКІ ВЫРАСЛІ. НЕ АД ДАБРА

Агульнае пагаршэнне эканамічнага становішча адбілася і на дзейнасці дзіцячых дашкольных устаноў. На прычыне фінансаванага голаду некаторыя прадпрыемствы і арганізацыі сталі зачыняць свае ведамасныя стратныя дзіцячыя сады. Улічваючы гэта, два гады таму назва Вярхоўны Савет Рэспублікі Беларусь прыняў пастанову «Аб захаванні і развіцці сеткі дзіцячых дашкольных устаноў». У адпаведнасці з гэтай пастановай, рашэннем Барысаўскага райсавета быў створаны пазабюджэты фонд для фінансавання расходаў на ўтрыманне дзіцячых дашкольных устаноў раёна за кошт масавага збору з усіх прадпрыемстваў і арганізацый, калгасаў, саўгасаў, кааператываў у памеры 3,5 працента фонду заробатнай платы.

Аднак у выніку павышэння тарафаў на камунальныя

Мікалай ЧАПЭЙ.

НЕ ХВАТАЙТЕСЬ ЗА ЧУЖЫЕ ТАЛІІ

зумееш, і такія. Подобных фактов отрицать нельзя. Но основную часть группы риска сегодня составляют другие люди. Это, как правило, специалисты, которые часто бывают в командировках: например, дельцы от бизнеса, которые расплачиваются большими деньгами и могут "снять" женщину.

— Резко возросла заболеваемость гонореей и сифилисом среди несовершеннолетних. Причины известны: просмотры порнофильмов по "видику" распространяют их. А элементарная половая безграмотность позволяет не думать о последствиях.

— Существует, однако, 113-я статья УК, которая сурово карает за распространение венерических заболеваний.

— Такая статья пока существует. И она предусматривает наказание до двух лет лишения

диспансер, пять городских. Подобран штат достаточно опытных специалистов. Но, скажем, мы испытываем определенные трудности с медицинскими. Остается желать лучшего материально-технической базы. Наши службы расположены в крайне не приспособленных для работы помещениях. Некоторые, собственно говоря, и помещеными-то можно назвать с большой натяжкой.

Недавно прошел День главного врача, посвященный нашим проблемам. Кроме специали-

при первых же симптомах обращайтесь к врачу. А в молодёжной среде эта хворь вообще считается признаком мужского достоинства...

— В самом деле, некоторые расценивают подобные болезни как насморк или кашель. Если вовремя не обратиться к врачу и не пройти курс специального лечения, то не исключен летальный исход. В лучшем случае таких "героев" ожидает бесплодие, импотенция. Что касается женщин, то венерические заболевания могут отрицательно сказаться на потомстве.

— Сейчас становится модным лечить подобные болезни "на дому". Насколько вы, специалист, оправдываете подобную практику?

— Наше учреждение почему-то наводит на

людей страх. Хотя именно здесь они смогут получить квалифицированную помощь. Сведения о человеке, который обратился к нам, содержатся в тайне. При регистрации он просто кодируется, а в больничном листе не указывается истинный диагноз его болезни. Правда, есть исключительные случаи, когда мы обязаны обращаться в компетентные органы. Например, одна больная "венерой" женщина имела свыше трех десятков половых контактов. Таких мы обязаны разыскивать через милицию.

Во всех остальных случаях мы строго соблюдаем врачебную тайну. Что касается лечения "на дому", то, как правило, этим занимаются люди, далекие от медицины. На какое-то время такие специалисты, возможно, и способны приносить лечение, но потом оно обычно обостряется. И приобретает весьма угрожающие для здоровья человека формы.

Так что лечиться подобным образом никому не рекомендую.

— А что бы вы могли посоветовать тем, кого всё-таки постигла подобная участь?

— Давайте исходить из простой истины: болезнь легче предупредить, чем излечить. Поэтому своим чувствам и страсти стремитесь подчинить разуму и рассудку. Ну а если "уж очень хочется" — постарайтесь соблюдать элементарные правила предосторожности. Когда же ни то, ни другое вам не помогло — немедленно обращайтесь к врачу-специалисту. В противном случае вас ожидают печальные последствия.

Беседовал Николай ЖУЧКО.

Колонка поэзіі

Григорій
СОКОЛОВСКИЙ

СТРОКИ ЛЮБВИ

Никуда не хочу
Уезжать,
Не прельщайт
Ни север, ни юг...
Только сердце
Не может молчать,
Холодея
От жизненных выюг.
От предательства,
Злобы, хулы,
Анонимных бесчестных
Звонков...
Ничего!
Развезу я узлы,
Пусть мне будет
Совсем нелегко.
Открытись от всего,
Откажусь.
Амись от веры в людей
Не уйду.
Одиночества я
Не боюсь.
Не написана мне
На роу.
Но я знаю:
В минуты потерь,
Когда все отвернется
Спиной,
Ты откроешь, любимая,
Дверь.
На пороге присядешь
Со мной.
И тогда возвратятся
Опять
И надежда,
И песня дорожа...
Никуда не хочу
Уезжать
От тебя
Никуда, никак...

По осенним
Переулкам,
Как по клавишам,
Пройдусь...
Пусть шаги ночные
Туло
Всколыхнут мужскую
Грусть.
Пусть напомним
О прошедшем,
Что осталось
Позади,
Одностенной
Из женщин
Что как искорка
В груди.
И наполюет
В одночасье
Одиночество —
Теплом...
Вдруг поймешь,
Что это счастье,
Быть с любимой
Вдвоем!

От молвы не скрыться,
Не смежать,
Не прикроют ни броня,
Ни щит...
Видно, оттого
Моя душа,
Будто рана, поутру
Шемят...
Видно, потому ночей
Не сплю,
Все брожу по гулкой
Мостовой...
Я люблю,
О как тебя люблю!
Кто же хочет
Разлучить с тобой?
Заслонить, как тучи
Небосвод,
Увести
За тридевять земель...
Не позволю!
Пусть на эшафот
За тебя пойду...
Я, словно хмель,
Обовью, прижму к
Твоем губам —
И молве на зависть,
И дождю...
Никому тебя я
Не отдам,
Как безумно я тебя
Люблю!

Уже река с туманом
Обвенчалась,
И сосны ей завидуют
В душе...
Два года сплыло,
Как мы повстречались.
Чего ж мы ждем
На этом рубеже?
Осенних красок,
Ливней иль советов
До боли близких
Нам с тобой друзей?
Любовь — она,
Как песня недопетая,
Чем дальше дается,
Тем она сильнее!

Алла ЛОПОШИЧ

ВЕЧНАЯ СКОРЬБЬ

У холмика скорбно застыла
Бедой опаленная мать.
Под сердцем сыночка носила.
Учила орленка летать.

И Бога, и небо просила
Душевный пожар поддержать.
Вмешалась злобешая сила.
И некого больше ей ждать.

Николай АЛТУХОВ

БУДИЛЬНИК

Во ржи не молкут перепелки,
Подняв вестельный перезвон,
И тараторят без умолку
Кузнечики со всех сторон.

Водою их поили росы
И до зарю, и поутру.
А нынче, сон тоска, колысья
Позываю поутру.

Но никнет долу рожь густая,
Осодевает цветом любви,
И будит не переставая
Их жаворонок озорной.

Наш адрес:

220013, гор. Минск,
вул. Б. Хмеляницкая, 10-А, паверх 9,
редакцыйны газеты "Мінская праўда".

Час падпісання ў друк: па графіку 22.10.
Нумар падпісаны ў 22.00.

ТЭЛЕФОНЫ:

прыёмнай рэдакцыі — 68-29-76,
намесніка галоўнага рэдактара — 68-25-81,
адказнага сакратара — 68-26-48,
сакратарыята — 68-26-48,
аддзелаў: Саветаў — 68-26-38,

Набрана і зварстана на настольна-выдавецкім комплексе "Мінская праўда".
Друкарня выдавецтва "Беларускі Дом друку".
220013, г. Минск, пр. Ф. Скарыны, 79.

Цікавы субяседнік

ЛЕКАРКА

Да яе не саромеюцца заходзіць і медыкі з дыпламамі

Асабліва пасля таго, як у сне мая памёршая бабуля тое ж самае раіла. А затым у тры гадзіны ночы, калі прачнулася, убачыла на фоне акна сілуэт мужчыны ў чорным, які паўтарыў тыя ж словы: «Ты павінна лячыць». Усё гэта можаце лічыць містыкай, але гавару вам так, як было на самай справе.

— Але ж для такога занятку трэба, лічу, мець за плячамі веды, пэўны жывіцёвы вопыт, духоўныя набыткі.

— Так. Маю сярэдняю адукацыю. Закончыла пасля школы вучылішча кінамеханіка і трынаццаць гадоў працавала ў супцім кінатэатры «Цэнтральны». Потым прайшла курсы масажыста, вучылася ў Міжнародным цэнтры эксперыментальнай псіхалогіі тэацкай школы бессмротнасці. Ёсць такая. Кнігі патрэбныя чытала. Адным словам, правярэла, наколькі адпавядаюць маім здольнасцям бабуліны прароцтвы.

— І вось вы прымаеце першага пацыента. Хто ён быў, на што скардзіўся?

— Завітала да мяне жанчына з хлопчыкам, з Салігорска. Ён пакутаваў на валёвую хваробу трыццаць гадоў. Урачы раілі рабіць аперацыю. А жанчына да мяне звярнулася. Разы з чатыры я рабіла яму бескантактавы масаж. І сама здзівілася: потым жанчына болей нікуды не звярталася — адпала неабходнасць.

Другім пацыентам была дзяўчына, трыццаць гадоў, жанчына галоўнага трэнеру. Замужняя, але бяздзетная. Узя-

ла на выхаванне чужое дзіця — малую гадоў трох. Яна дрэнна спала, былі ў яе і іншыя парушэнні. Палачыла дзяўчынку, а жанчыне гавару: «Давайце і вас палачу». Яна згадзілася. Правяла бескантактавы масаж. На тым і развіталіся. Прышла яна да мяне праз год. І не адна — з хлопчыкам-немаўлем на руках. Пераступіла парог, уся свеціцца: «Ганна Андрэўна, гэта — ваш, вы мне падарылі шчасце мацярынства».

— Многія сёння вераць у сурокі, нагавор. Выдзікі гэта ці праўда?

— Думаю, гэта вынік нечай нядобрабычлівасці, дрэнных думак, грубых слоў. Хіба вы самі ні разу не адчувалі прыгнечанасць пасля сустрэчы з некаторымі людзьмі?

Неяк да мяне прывялі трохгадовую дзяўчынку. Са скаргамі на пастаянны боль у жываце. Урачы нічога падазронага не выявілі. Пагаварыла з маці хворай дзяўчыны. Яна расказала, што аднойчы да іх зайшла два маладыя чалавекі і заявілі, што яны пералічваюць дзяцей, якія павінны ісці ў школу. Пасля таго візиту ўсё і пачалося.

Я правяла з дзяўчынкай бескантактавы масаж. Праз два дні яна перастала скардзіцца на жывот.

А вось свежы прыклад. Заходзіць да мяне маладая жанчына, толькі месяц замужам. Скардзіцца на дрэнны сон, галавакружжы, слабасць. Падкавілася, мо рыхтуецца стаць маці. Аказваецца, не. Спатыла, ці заходзіць да яе хто-небудзь пасля вяселля. Аказваецца, што

заходзіла знаёмая дзяўчына. Тады і пачаліся немачы. Палачыла маладзіцу. Больш яна да мяне не звярталася.

— Як вы ведаеце прыём пацыентаў?

— Прымаю за дзень па дзясці-пятнаццаць чалавек. Папярэдне хворыя звоняць мне — і я называю гадзіны прыёму. Лячу ныркі, печань, жаночыя хваробы, астэахандроз, нетрыманне маты, пералупу ў дзяцей. Калі пасля размовы з наведальнікам бачу, што яму неабходна звярнуцца да хірурга, то так прама і гавару яму. Прадэнтаў восемдзяткі пачаў маіх пацыентаў вылечваць. Толькі ў чатырох выпадках мне не ўдалося паставіць на месца дыскі пазваночніка. Заўважаю, дарэчы, што астэахандроз «любіць» тых, хто мала ходзіць, не займаецца спортам, ранішняй гімнастыкай.

— Самі, Ганна Андрэўна, дзе лечыцеся, калі ўнікае неабходнасць?

— Нідзе. Пасля хваробы, што напаткала мяне пасля родеу, я таблетак не ўжываю. І дзеці мае — таксама. Калі трэба, траўма лячу-лячуся. Да мяне нават некаторыя ўрачы заходзяць па парадку, сваіх блізкіх накіроўваюць.

Гутарыў Міхась ТЫЧЫНА.

Р.С. Па просьбе Ганны Андрэўны Налапка даю яе кватэрны тэлефон у Случку: 2-22-30.

АД РЕДАКЦЫІ. Прозвішча аўтара гэтых замечак добра вядома чытачам «Мінскай праўды». Спачатку як супрацоўніца газеты. Цяпер як нештатнага аўтара. А сёння ў Міхаіла Адамавіча Тычыны — памятная дата: спяўаецца 35 гадоў яго творчай дзейнасці.

З юбілеем, дарэгі калегі! Жадаем здароўя і да-лейшых творчых пошукаў і знаходак!

Футбол

УСЁ НАПЕРАДЗЕ

Даўно ў Мінску не збіралася столькі вядомых беларускіх футбалістаў, многія з якіх выступаюць цяпер у замежных клубах. Яны адзіліся на запрашэнне галоўнага трэнера нацыянальнай зборнай Сяргея Бароўскага прыняць удзел у адборачным матчы чэмпіянату Еўропы з камандай Люксембурга. Дарэчы, легіянеры пераважнай большасцю ўвайшлі ў састав нашай зборнай, а ў час гульні задавалі тон, былі найбольш прыкметнымі на полі.

Матч пачаўся атакамі гаспадароў поля. Ужо на выхадзе першай хвіліны Сяргей Герасімец моцна ўдарыў па вароты сапернікаў, але варатар Кох у акрабачным скачку перавернуў мяч у гол. Потым на ўдарныя пазіцыі выхадзілі зноў той жа Герасімец, Аляксандр Мятліцкі, падключаўся да атак і Сяргей Алейнік, які цяпер выступае ў Японіі. Футбалісты Люксембурга паступова асвоіліся з сітуацыяй на полі, усто ўвагу ўдзялялі абароне і, хоць рэдка, але і самі імкнуліся атакаваць. Да перапынку лік таі і не быў адкрыты.

Развязка настала на 67-й хвілінцы. Акрай поля мяч выйграў капітан беларускай зборнай Андрэй Зыгмантовіч, дакладна адпасаваў Аляксандра Мятліцкаму, які рэзкім ударам «разрэзаў» абарону гасцей, і мяч трапіў Міраславу Раманчанку. Апошні не ўпусціў шанец — перайграўшы голкіпера, упушцеў мяч у вароты.

Праз дзевяць хвілін павялічыў лік Герасімец, якога па-майстэрску вывеў на ўдарную пазіцыю Алейнік.

Атрымаўшы перамогу з лікам 2:0, нацыянальная каманда Беларусі запісала ў свой актыў першыя тры ачкі /за перамогу дзевяць тры, а за нічыю — адно ачко/. У гэты ж дзень у пятай адборачнай групе адбыліся яшчэ два матчы: Мальта—Чэхія — 0:0, Нарвегія—Галандыя — 1:1.

Турнірная табліца пасля двух тураў выглядае так:

	Г	В	Н	П	М	А
1. Чэхія	2	1	1	0	6-0	4
2. Галандыя	2	1	1	0	5-1	4
3. Нарвегія	2	1	1	0	2-1	4
4. Беларусь	2	1	0	1	2-1	3
5. Мальта	2	0	1	1	0-6	1
6. Люксембург	2	0	0	2	0-6	0

На сваім полі нацыянальная зборная Беларусі наступны матч правядзе 16 лістапада з камандай Нарвегіі. А там яшчэ сем матчаў у групавым турніры.

Усё, як кажуць, наперадзе.

Павел ЖУРБА.

ЛІДЭР УМАЦОЎВАЕ
ПАЗІЦЫІ

Адбыліся матчы 20-га тура чэмпіянату вобласці па футболе. Выйграўшы ў каманды «Варэс» з калгаса «17-е верасня» Нясвіжскага раёна з лікам 2:1, «Белыя Росы» з Першай мінскай пушчафабрыкі яшчэ больш умацавалі сваё турнірнае становішча і з'яўляюцца адзіным прэтэндэнтам на званне чэмпіёна.

А вось вынікі астатніх матчаў: «Медвядзі» /Капыль/ — «Аўтаматіст» /Старобін/ — 3:3, «Крышталь» /Смалевічы/ — «Іслач» /Валожыны/ — 6:0, «Маналіт» /Фаніпаль/ — «Стара-Барысаў» — 2:0.

/Наш кар./

МІНІАЦЫОРЫ
пра сапсаваныя натуры

ВЯЛІКАЯ ЗАГАНА

— Выйшла б замуж за Івана, —
Рашыў Лазе маш...
— Я б пайшла — каб не загана:
Ён не умее красіць.

КАНЧАТКОВАЕ РАШЭННЕ

Выпусціла школы Нэля
Не прайшла ў інстытут.
Аб'явіла: «На панелі
Паступаю ў прыстывіт»

ВОЛГА — НЕ «ВОЛВА»

— Жаніся, ўнук, з красуняй
Вольгай, —
Алег кажа дзед Кузьма.

— Ты што-ці ў яе не
не толькі «вольвы»,
А нават «жыка» няма!

З ЧУЖОГА ГОЛАСУ

Дзяткаўскай Святланы
Хваліцца сяброўкай:
— Вырасці — пуганкай стану —
От будзь заробкам!

РЫНКАВЫ МУЖ

Мае жонка дзюж Марат,
Бізнэс робіць на ўлобёных:
Іх, як рыны, напраты
Выгада здзе ў прытоны.

Базыль ХІЗАВЕЦ.

15 кастрычніка, субота

Беларуская тэлебачанне

15.25. Рэдавод.
16.00. Хатня на траве. «Рым» (Гродна) — «Камвольшчык». РШВСМ (Мінск).
16.40. Архіварыус.
17.15. «Чарапашкі ніндзя». Мультфільм.
17.40. Час нацыянальнага тэатра.
18.40. Развэр.
18.45. «Падводныя лодкі — акулы са сталі». Д/ф. (Аўстралія).
19.15. «Нова К»-топ-10.
20.15. Міжнародныя спартыўныя навіны.
20.40. Калыханка.
21.00. Панарама.
21.35. Пяць хвілін на жарты.
21.45. «Дым». 2-я серыя.
22.55. Пад купалам Сусвету.
23.05. «Каскад». Пра бізнэс і бізнэсмэн.
23.25. Відэа-нявідзіма.
0.25. Чэмпіянат Беларусі па міні-футболе «Будзаква» (Мінск) — «Трансмаш» (Мінск). 2-гі тайм.

Канал «Астанкіна»

15.35. Служэнне муз не церпіць нітуні.
16.05. «Жыццё запаркаў» (ЗША).
16.45. Брэйн-рынг.
17.30. «Да і пасля...» Вядучы — У.Малчанав.
18.20. «Каманда ў капелюшак» (ЗША). 1-я серыя.
19.40. Добрай ночы, малышы!
20.00. Навіны плас.
20.35. 23.10. Надвор'е.
20.45. «Зігфільд. Мужчына і яго жанчыны» (ЗША). 1-я серыя.
21.45. Матадор.
22.40. Песня-94. У перапынку — навіны, надвор'е.
23.40. «Два капітаны-два». Мастацка-публіцыстычны фільм.

Канал «Расія»

19.00. 22.00. Весткі.
15.25. XX стагоддзе ў кадры і паз-кадрам.
16.10. Футбол без граніц.
16.55. Чэмпіянат Расіі па футболе. «Дынама» (Мінск) — «Лакаматыв» (Масква).
18.50. Тэлеэрудыт.
19.25. «Мільярды» 2-я серыя.
21.05. Чэмпіянат Расіі па футболе. «Спартак» (Масква) — «Жам-чужына» (Сочы). 2-гі тайм.
22.20. Аўтаматіст.
22.25. Спартыўная карусель.
23.30. Праграма «А».
0.30. Зоркі гавораць.

16 кастрычніка, нядзеля

Беларуская тэлебачанне

8.00. Раніца рэспублікі.
8.10. Пад купалам Сусвету.
8.20. Пяць хвілін на жарты.
8.30. Слова да чалавека.
9.00. Беларускі тур.
9.20. «Дым». 2-я серыя.
10.30. «Чарапашкі ніндзя». Мультфільм.
10.55. Азэрбіка.
11.25. «АВС-клуб» у Амерыцы.
11.40. MTV. Лепшыя хіты.
12.10. Тэлевізійны шашачны клуб.
12.40. Чэмпіянат Беларусі па

міні-футболу. «Эліта» (Мінск) — «Менск» (Мінск). 2-гі тайм.
13.20. «На Палесці, у міжлесці». Лунінецкі раён.
13.50. «Вас выклікае Спартак-дзіт».
15.00. «Я — клоун». Монастэ-тэкаль паводле апавесці Г.Бяля.
15.45. Шоу-праграма.
16.50. Праспект.
17.20. Гінес-шоу.
17.50. «Чарапашкі ніндзя». Мультфільм.
18.15. Дзевяць вяснік.
18.30. Запрашаем на вячоркі. Аб-рад «Пікворы».
19.45. Тэлекрама.
20.00. Панарама.
20.35. Калыханка.
20.55. Пад купалам Сусвету.
21.05. У гэтых у В.Філатова — «Хрыстафор».
21.15. «Пунктны саітанак» (Італія).
23.05. «Каралеўскае палаванне» на «Славянскіх базары-94».
0.05. Камп'ютэрныя палігон.

Канал «Астанкіна»

7.50. Спортлато.
8.00. Марфон-15.
8.30. Рэчымы-раня.
9.00. Палігон.
9.30. Пакінь усё дома.
10.00. Ранішня зорка.
10.50. Экалагічная праграма.
11.20. Авіакасічны салон.
11.40. Спявае В.Гатуюца.
12.15. Эканаміка і рэфармы.
12.45. «Шпаргалка» з падарун-кам.
13.00. «Падводныя адрысы каман-ды Кусто». Д/ф.
13.50. 17.00. 22.50. 23.50. Навіны.
14.00. «Стратэгія Перамогі». Фільм 3-ці.
14.55. Жывое дрэва рамястваў.
15.05. Клуб падарожнікаў.
15.55. Авіа-шоу ў Англіі.
16.30. Амерыка з М.Таратугам.
17.15. Тэлецыцэ.
17.30. «Баскетбольная ліхаманка» і іншыя мультфільмы.
18.25. Уся Расія.
18.55. Надвор'е.
19.00. KB3-94.
21.00. Надзея.
21.50. Спартыўны ўл-энд.
22.05. Канцэрт майстрав мастацтваў, прысвечаны 50-годдзю вы-звалення Украіны ад фашысцкіх захопнікаў.

Канал «Расія»

7.00. 13.00. 19.00. 22.00. Весткі.
7.45. Студыя «Рост».
8.15. Сусветная вяска.
8.45. Добрай раніцы, Еўропа.
9.15. Суайчынікі.
9.45. Аты-баты...
10.15. Рукавак лато.
11.00. «Недапесак Напалеон III». Маст.фільм.
12.10. Мастак І.Іванов.
12.40. Шчасце сотак.
13.20. «Не высечы...».
13.35. «Эдара» (Італія). 4-я серыя.
14.35. Кліп-антракт. А.Губін.
14.40. Відазвясці.
14.50. Чэмпіянат свету па аўтагонках «Формула-1». Гран-пры Еўропы.
17.00. «Гуфі і яго каманда». «Чорны плашч». Мультфільм.
18.00. «Адно толькі імя — Мая».
18.45. Свята кожна дзень.
19.25. «Мільярды» 3-я серыя.
21.10. Каробка перадач.
21.25. У Косшы.
22.20. Аўтаматіст.
22.25. Спартыўная карусель.
23.30. «Каралева Лізавета». Праграма БІ-61-сі.
23.30. Зоркі гавораць.

8 канал

15.00 Мультсеріал «Дартаньяс і тры пса-мушкетэра».
15.30 Проповедж Кеннет Коупленд.
16.00 Документальны фільм «Група товарищей».
16.30 Художественны фільм «Прыказ замка Моррисвил».
18.00 Мультсеріал «Амерыканская сказка» — 2-я частка.
18.40 СОЛТЭК «Спортивнае мастацтва».
19.00 Фірма «Кадэры» і MM-4 прадставілі музычную праграму.
20.05 Художественны фільм «Звезда пленительного счастья».
21.00 Студія «БМ». «Субботние звезды».
21.50 Семь минут с «Христофором».
22.00 Студія «Спадар Д» і MM-4

представляюць... «Виктор Шалевич». Чоловец, которого любит восток.
23.00 Короткометражный фильм.
16.00 Мультсеріал «Дартаньяс і тры пса-мушкетэра».
15.30 По вашим просьбам. Художественный фильм «Чандни» (Индия).
18.20 СОЛТЭК: «Пик».
18.50 Мультфильм.
19.15 Спорт-секрет.
19.40 Художественный фильм «Звезда пленительного счастья».
21.00 Студия «БМ». «Программа-дайджест».
21.20 Художественный фильм «Аферисты».
22.40 Fox music.

Галоўны рэдактар М.А.ШЛОМА.

Рэдакцыя можа друкаваць матэрыялы ў парадку абмеркавання, не падлягаючы пунту гледжання аўтара.
Адказнасць за падбор і дакладнасць апублікаваных фактаў і іншых звестак нясуць іх аўтары.
Рэдакцыя пакідае за сабой права не ўступаць у пераліску з чытачамі.

Тыраж 15675. Індэкс 63923. Зак. №110.

М 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12

П 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12